

DOBROGEA JUNA

DOBROGEA A DOBROGENILOR

A BONAMENTE:
Pe un an 40 Lei — Pe 6 luni 20 Lei
Anunțuri și Reclame după învoială

ORGAN NATIONAL-DOBROGEAN

Director: CONSTANTIN N. SARRY

PENTRU PATRIE

Vitejii Dobrogeni

Există-o viață moartă, precum și-o moarte vie...

I. Hellade Rădulescu

ADRIAN MUNTEANU

Pest řet al Serviciului Tehnic al Orășorului Silistra

TIE, TATA!

Tată dragă, tată dragă,
Nici atât n'auști pe lume,
Să te vezi în clipa morții,
Când strigăti-ne-ai pe nume,
Cu suflarea cea din urmă...

Ochii mi-s secați de lacrimi,
Sufletul mi-e adânc rănit,
Să te gândul că de-acumă
Tu pe veci ne-ai părăsit,
Îmi simt viața cum să curmă...

Ai plecat din lume, tată,
Când, ajuns la-o vîrstă rost,
Injhebări un cib furie,
Ce-acum par că nici n'a fost,
Fără însă atâtă trudă...

Când să gustă din rădăcini muncii
Necurmăre, adobitoare,
Sună goarna! Datoria
Vă chemă pe fiercare...
Te-astepta o soartă crudă:

Nu știai că fără de urmă,
Te vei duci pe vecie,
Lăsând fără de nici un sprijin,
Opt copii și o soție.
Prin străini, fără cămin...

Pentru-a noastră fericire,
Ai manecit o viață întreagă,
Să-n murit în rol de chinuri,
Tată dragă, tată dragă...
Ce nendurător destă!

Tu erai lumina noastră,
Blând, dulos și scump părinte,
Dela tine invățat-am,
Numai bine, lucruri sfinte...
Să te mândru te simțeai!

Tu erai avearea noastră,
Tu erai și măngâierea,
Ne fereai să nu canoapteam,
Ce e lipsă, ce-i durerea,
Ca un lagăr ne păzeal!

Dacă scrisa fi-a fost asta,
Să să mori apa sortit,
Să fi fost noi lângă tine,
Tată scump și lăbit,
Lângă rămășița-tă rece...

Noi să fi făcut de veghe,
Sfântului tău căpă și,
Să te împodobi, tătă,
Să te plângem cel dință,
Să apoi a te petrece...

Vai, de ce n'a vrut destinul,
Să coboră o tale pleoape,
Să-și așeză o cruce simplă,
Stema triunghiului groape,
Într-un colț umbrat, tătă?

Fătuviță, dragă tătă,
De durere și de jale,
Cine și te de-oia ajunge,
Să nu 'nchină tărânele tale
Să mormântul să-și sărit.

ELVIRA

Tot edilitatea Constanței

**Apa. — Iluminatul electric.
Salubritatea publică.**

La serviciul alimentării cu apă a orașului Constanța și a iluminatului electric, domnește același neorânduială. Degeaba o vor pune dator în sarcina războului, căci cu toți știm că și înainte de războl să aveau apă, nu aveam lumină electrică suficientă, căci o împrumutam dela port, cu toate milioanele alocate și măncate. În stadiu actual, ar trebui, cred, ambele servicii ameliorate, căci pe căt știm, se cam confundă conducerea. Ar rezulta cei puțini economie budgetară, la personal, căci economia în întreginere, nu ceterim, numai să fim servizi. Ceeace prelindem este ca personalul să însărcinat cu aceste servicii, să-și facă în mod cinstit și principul datorie. Să-și aducă amintie că nimic nu e etern și că poate să fie niște nepoți, care vor îndrini să tragă la răspundere pe toți cei vinovați.

Discuționează asupra salubrității publice, ar putea și acum amânați, căci în anotimpul acesta, ne are grije bunul D-zeu; nu pot sănătății totuști că plătim curățajul orașului, iar gunoaiele zac pe străzi, în timp ce personalul angajat face altceva, iar animalele compărate în acest scop, execuția diferite corvei, în timp ce trăsuriile poartă totușă zilnică, nu numai funcționarii comunali dar și familiile ale acestora, aşteptând la scară ore întregi și dispărind lumea.

Cu cătă durere nu-mi amintesc că astăzi prim luna Mai, când neorocile părăni veneau să-și la căte un kgr. de făină americană, pentru a potoli foamea copiilor, erau recizionajii cu cărățele că să ne care gratuit gunoaiele pe străzi, pentru care noi plătim comunei taxe considerabile.

Dacă în viitor va mai fi nevoie să vorbesc, o voi face, dar nu pot închide, fără să amintesc că în anul de martie nevor 1919, când comuna nu ne putea da nici apă, nici lumină și nici să ne curețe orașul, căci majoritatea populației era mortoare de foame, Consilișii noștri au votat imposiție cu ușile închiise, fără că nu să putem lăua cunoștință de ele pe căsă de afișare legală, fără să putem contesta, rămasând să plătim pentru servicii ale căror folosase nu le vedem, dări însecție.

Iată, lăbuji conștiințeni, unele motive pentru care cred că d. Virgil Andronescu, nu și-a făcut datorie față de noi, care l-am trimis la Primărie.

Nă voiu să nu să putem să înfrângem abuzurile, — căci toate retele de care am suferit, sună datorite numai abuzurilor patronatelor, — și privire pe d-sa. A avut ocazie să fie omul Constanțean întregi, căci nu-i lipsea nici o calitate; a preferat lăsat să rămână al cătiva, cari au și început să-l părăsească după ce i-a propus.

Asa fel, fostul nostru primar își culege redadele spiritului său de gașcă.

„Plearea ta prin tine, tărâie”.

Gheorghe Stăteu.

Un monument

pentru

Invățătorii morți la serviciul Patriei

LISTĂ DE SUBSCRIȚIE

Trifon Oprea	Lei 100.00
Const. N. Sarry	300.00
Serbian Vîrnăv	500.00
D. Eftimie	30.00
Vasile Lepădatu	100.00
Lucreția V. Lepădatu	100.00
Maria P. Stefanescu	100.00
Gheorghe Mureșanu	100.00
Stefan C.	100.00
Dr. Comăescu	100.00
Victor Stănescu	100.00
Total	Lei 1620.00

Total Lei 1620.00

Ier liceul din Constanța

În liceul din Constanța pe timpul ocupației a fost un spital și pentru trebuințele lui s-a făcut în curte o baracă mare, bine construită și mai ales îngrădită.

Să se reinstatească, mai popular ca oră când și să fie sala de gimnastică ca totdeauna. Baracă din curte a fost transformată în grăjd pentru vîțile ruginoșe căreia rude a directorului.

Acum este lăsat.

În ora de gimnastică copiii sunt nevoiți să facă exerciții în boltisoarele din curte, despre care sună vorbit, sau să fugă pînă la bolovan.

Propun, și cu achiziția sunt în voia tuturor părinților și în dorința elevilor, că să-și scoată părințele Rădulescu vîțile din baracă, pe care s-o amenință pe gimnastică.

Ce folosește după multe strădujeli, s-a căpătat pînă în prezent — ce folos, să, că este cinematograf, când copiii se grăjăsc în curte la gimnastică sănătatea fizică și morală să răstreze.

—

Cum s-a făcut evacuarea Dobrogei

— ACTE OFICIALE —

Raportul Prefectului de Constanța

În ziua de 11 Octombrie, cu raportul Nr. 17825, d. Mumusan, prefectul județului Constanța, comunică din Hîrbova Primului Ministru, Ministerilor de interne și război, precum și Marelii Cartier, cele ce urmăresc:

„Nu cunosc cauzele care au determinat acest demodămat neasteptat și dureros, nici nu știu dacă el nu ar fi putut fi evitat, căci n-am cedat să mă amese în chestiunile militare. Stiu însă un lucru că s-ar fi putut cu siguranță evita ca matile depozite în statul și particularilor să cădă în mâinile dusmanilor, dacă autoritățile militare ruse, care aveau obligația conform ordinilor existente să ne comunice să evacuăm, să ar fi preventiv pentru aceasta la timp, să nu aya de târziu”.

„Să procedează și cu Constanța, a cărei importanță din punct de vedere militar, cum și al averilor și depozitelor ce ea conține, era enormă, cum să procede delă începutul războului că celelalte comune din județ, cu toată probabilitate, să făcă la timp, prin rapoarte scrisă.

„Înțelegem secretul operațiunilor militare, care pregătesc și execută războul, dar credem că este un rău a se lăsa autoritățile civile superioare, mai că seamănă cele din zona de război. Într-o complecă situație ca situația frontului, pe care nu o sfanță decât mai târziu, prin comunicatul oficial destinat marelui public.

Acuzația face că nu se pot lăsa la timp măsurile necesare în unele chestiuni care sunt în strânsă legătură cu operațiunile militare, cum este de pildă evacuarea, care neputăndu-se executa la vreme și cum trebuie, face să cădă depozite mari în mâinile inamicului și să-i mărească astfel puterea lui de rezistență”.

„Apoi populistica civilă merită atenție întreținută și armata, căci ea contribuie în largă măsură și înainte și în timpul și în urma războului la protecție, face să cădă în mâinile inamicului și astfel puterea lui de rezistență”.

„Din acest punct de vedere comandamentul rus al armatei de operații de acțiune a făcut o mare pregătire, care ducează delă începutul războului”.

„În acuzația condusă se vor pierde nu numai averile statului și particularilor, dar chiar Dobrogea întărită”.

„Sunt dator să vă incununiez că mare parte din averea statului și a armatei precum depozitele de petrol și de benzina (cu toate că am obținut în dimineața zilei 9 Oct., ordinul de la generalul Zalancicovici ca să li se dea loc, însă amiralul vasului Restișov din port nu a vrut sub pretext că va scăpa Constanța), depozite de aprovizionare, magazin și unitățile din port cum și tot mobilierul particularilor ai palatelor județului, ai autorităților, ai funcționarilor au rămas pe loc. Multă din noi am pierdut înăuntru numai un mic geamant, așa nici atât, de oarece astăzi îngrădită înainte de toate să evacuăm răniți, apoi actele secrete, valoare statului și instituțiilor, arhivele, personalul autorităților, consiliul și pe căsă posibil populația care vrea să plece”.

„Mai comunic că asemenea că d. Adjudicatorul de Primăvara a rămas să predice orasul și să ia ultimele dispozitive, conform ordinilor date de Ministerul de Interne în asemenea ocazii”.

Podul peste Borcea

IV

Un pod provizoriu pentru trecerea trenului

A două soluție și cea mai potrivită ar fi fost construirea unui pod provizoriu, pe picioare de lemn, piloni pentru pînătoare și lăbiță și cu deschideri mici de 5-10 metri.

Pe acestă pînătoare se puteau construi travee din grinzi de stejar (care se găsesc destul în pădurile noastre) sau cu travee metalice, de diferite deschideri (lungimi) travee care să grăsească sau să se grăsească și să reziste la vînturi și apă.

Înțelegem că se poate construi și un pod provizoriu din grinzi de lemn și lăbiță și cu deschideri mici de 5-10 metri.

Admitând că s-ar obiecta că pe podul provizoriu de lemn nu s-ar fi putut trage cu magazinile ce conduce trenurile pe aceste linii, acest inconvenient s-ar fi putut înlocui cu o altă cale de trecere.

Pria construirea acestui pod provizoriu s-ar fi scutit linia de calea ferată îndărătă de război, pe care să se construiască un pod provizoriu.

2 - de 24-25 iunie, numărul 4771 cu
graujatul său și un mare buclă.

Mi s-ar mai răspunde că dîna Petofiș
la Ovidiu s-ar putea reașa în mijlocul
cu mașina Tender fiind până în pantă
(la vale) dar dîna Ovidiu la Petofiș nu
merge, căci liniște este invers, în rămpă
ția doală și deci mașina Tender nu poate
renunța (trage) decât două-trei vagoane.
Să acest inconvenient s'ar putea înălță
upor. Nu avem decât în coda trenului
din stația Ovidiu să se pună o mașină
care împinge și de a ajutor ma
șină Tender până la podul provizoriu;
acă mașină de ajutor să se oprească și
cum porțjusa de pod distrusă este or
izontală și podul provizoriu ar fi or
izontal și deci cu viteză dobândită și fiind
pe orizontală, mașina Tender va putea
renunța trenul singură până în partea
opusă, unde și ea va putea aştepta o altă
mașină mare care să va da ajutor pentru
renunțarea trenului până în stația Fe
tofiș. Să mai putea obiecta că construindu-se poduri provizorii în locul
podurilor dăruii, cum s'ar fi făcut mon
tuji tablăzilor metalice ale acestui pod
când să fi sosit și ar fi trebuit montat?

Răspund: Nu aveau în acest caz de
căd să facă poduri provizorii altăieri de
actualul pod, însă la finalul de 3-4
noiștri d'asupra etajului (nivelul normal
al apelor) și la capete prin două variante,
cări au fost facute și acum, să se ra
condeze linia cu poduri, dându-lu-se var
iantelor, pe totă lungimea dela origină
până la pod, același finalizare ca și po
duri, spre a le feri de inundații. În a
cest caz, natural, lucrările ar fi costat
mai mult, până în două milioane și to
nuți ar fi fost destul de avantajat și
sigur și publicul călător.

Cu poduri provizorii se înălțău deci
toate inconvenientele trăcerii de astăzi:
îndărțirea trenului ar fi fost minima,
cel mult o jumătate de oră, care s'ar fi
putu să cățigă în timpul mersului pe res
ușă distanță până la București sau Con
stanța, iar cheltuielile statului de 10 ori
mai mici.

A trebui să ne înfiorăm și să tipăm
cu toții, cări suntem nevoiți a face dru
muri Constanța-București, mai ales la
teren și cind nu e exclus să mai asem
noi-trei ani de suferit, căci, după cum
suntem informați, suntem deparțe încă de
de început de realizare.

V. Vasilescu

Pentru abonații noștri

Greutățile de astăzi ale dru
milor punându-ne în desăvâr
șita reputația de a trimite in
casatorii în localitate; pe de
altă parte, cheltuielile cu tipă
rire ziarului, din zi în zi mai
 mari, înghîțind sume însemnată,
rugăm pe abonații noștri, din
cari cei mai mulți au primit un
an încheiat foia, să binevoiască
a ne trimite prin poștă costul
abonamentului.

CORRESPONDENȚĂ „DOBROGEI JUNE”

CERNAVODA

Inapoiarea Reg. Petru Rareș—la
ziua de 3 c. și-a reînăs gărzinăna Re
gimentul Petru Rareș Nr. 30.

Cu această ocazie Cernavodeni au
mutat să răspândească prin a demnă ma
nifestație de simpatie jertfie făcută de
acest regiment de eroi în timpul de la
15 August 1918 până la 3 Decembrie
1919, ejind într-ună spăimântul lui mic și
mare, sănătă și bătrân, tote organizațiile
reunite și poale din localitate.

Din debărcader și până în piata ora
gelui regimentului în frunte cu bravul și
mândru colonel Marcovici a străbătut
orașul fără adămar și sărbătoare de toată
populația.

În p. 1 au fost întăriți de autorită
țile din Cernavoda, care în frunte cu
bătrânul și sămăcăpătul administrator de
plasă d. C. Protopopescu, au urat bună
noapte regimentului.

A răspuns d. col. Marcovici, coman
dantul regimentului, care în cuvinte alese
a expus fațele de armă ale acestui re
giment de elă, arătând cum de la declara
rea mobilă și până la Inapoierea în
gărzină acest corp nu a lipsit o clipă
de la datoria.

În Dobrogea, pe Neajlov, la Mărăști,
la Basarabi ca și în Ucraina, regimentul
Petru Rareș nu a fost decât o pildă de
erău și sacrificiu, un model de ordine
și disciplină.

Pentru atitudinea lui demnă din timpul
luptelor din Mărăști regimentul a fost
decorat cu înaltul ordin militar Mihai
Viteazul.

După întărirea cuvântării a urmat
delărare trupel, iar în sunetul mușicelor și
de cea mai periclită pătuță a trezentri pria
făță mulțime, stăriind administrația gen
erală, bocuria și încrederea tuturor Ro
manilor, în ziua de 6 c. Comandantul re
gimentului și întregul corpul ofițeres a dat
o măslă în cinstea autorităților comunale
mulțumindu-le pentru frumosă primire
ce hăsătă.

Cu acest prilej cunoscutul advecat din
localitate d. Tica Rădulescu a propus ca
ziua de 3 Decembrie să fie proclamată de
Cernavodeni ca sărbătoare națională a
orașului — și în care să se cinstească
memoria celor căzuți pentru patrie ca un
stimul pentru generațiiile viitoare de
luptări.

Propunerea a fost acceptată în prin
cipe de d. primar Iordănescu, care a
promis înăpătruirea ei.

A mai vorbit bătrânul institutor Andre
escu, care înține într-o lăzări
a urat regimentului bună sunătă, convingând
că și în timp de pace să fie același pilda
de virtuți, așa cum a fost și la războul.

Totuși, la răspuns d. colonel Mar
covici, mulțumindu-le pentru manifestările
de simpatie și arătându-i că regi
mentul își va continua să li se Cernavoda
operă își va propune și realizarea de
obișnuit națională sau, după cum și-a
zis și d. Vasilescu.

SCURTATURI

SI-A TRAI TRAIUL

SELIM ABDULACHIM

Nu odă am avut prilejul să ne
ocupăm de concidenții noștri de
origine musulmană, dar — o re
petiție — mai totdeauna cu regre
tul de a constata neglijență, lene,
fanatism și regres la cel de jos*,
intrigi, superficialitate, perfidie și
“st felul de speculaționi, la acel
căpătă „de săs”, dintre dăngi. Cu
toate sacrificiile și strădaniile spe
ciale ale Statului nostru, din mille
dețineri musulmani din Dobrogea —
în afară de câteva excepții ono
rabile, care nu au plăcut în serv
iciul armatei — încolo, nu s'a putut
produce până în ultimul timp un
om, care, cu incredere în sine,
cu dragoste adeverată pentru fara
adoption și cu interes curat față de
conoriginarii săi, să caute a face
din aceste elemente un factor fa
lositor pentru statul român, în mă
sura corespunzătoare numărului și
însemnatălor lor.

Îată însă că, din cadrul acesta
puțin simpatic se desprinde astăzi
o figură deosebită. E Tânărul av
ocat Selim Abdulachim, care, după
o scătăcire vreme în magistratură, s'a
dedicat carierii sale. Balăc sărăc,
cu silință, cu perseverență și cu
alese calități sufletești și intelectuale,
a știut să-și termine cu succes școală,
contracând în același timp o seamă
de prietenii în cercurile românești,
care-l susțin și-ontorează. Con
ducătă îai în război, în care a pier
dit un frate, iar el a obținut gra
duul de căpitan, pe lângă alte dis
fincții, n'a contribuit puțin la a
ceasta.

Ceeace a determinat mai mult pe
acest Tânăr și meritos musulman,
de a părăsi postul sigur și ono
rabil din magistratură, pentru a se
asăvârhi în calea spinosă și adesea
îngrădită a vieții publice, a fost do
rință firească, legitimă și nobilă
de a putea fi de un folos mai dir
ect și mai efectiv conoriginarilor
săi, ale căror nevoi și năsuține te
suferise, te simțise și voia să te
indrepte.

Acă, a avut însă să se impiedice,
din prima zi, de rezerva ostendă
tivă a celor căpătă „frunzaș” mo
hamedani, cări, cartelată, exploata
până acum pe de o parte mizeria
și neglijența conligionarilor lor, iar
pe de alta, „slăbiciunea” tradi
țională față de Turci a Românilor,
moștenită și înălțată de Regelile
Carol.

Această, temători ca toți incapă
bilii, au răzut, cum era și firesc, în
înălță om cu carte — cu adever
atul „carte” dintrai lor, o pri
mejdie, — când dimpotrivă el ar fi
trebuit să fie privit cu cea mai
bătrână atenție și primit cu
brațele deschise: Selim Abdulachim
nu venia să usurpe, ci să facă să
se dea mari mase din care a egit
și el, considerație și nădejde
cavente.

Nu știm, dăd, cum să sfătuim
bine pe toți conducătorii mu
salmani, să lase de o parte ambi
tunile sterpe și temerile nejustifi
cate, și să se strângă cerc în jur
ul acestui Tânăr curat și intelligent
care va să-și facă să se răsfrângă
în carând asupra tuturor, întreaga
dragoste și stima de care se bu
cură el personal în cercurile româ
nești, — două sentimente care au
surfit și mare scădere în timpul
din cauza războului: iar pe de
altă parte, nu știm cum să dăm a
amicul nostru Selim Abdulachim
toată îmbărbătarea și energie, ca
care să ducă la bun sfârșit această
operă națională.

Am zis „națională”, pentru că
elementul mahomedan din Dobrogea
și mai ales din Cadrilater, are un
rol însemnat de îndeplinit în al
cătușirea statului nostru și de la
această datorie el, prin conducători
aleși și buni patrioți români, nu
trebuie să se abată și nici să se
dezdică.

Tara românească a făcut în a
cest scop toate sacrificiile. Selim
Abdulachim este unul din puținele
roade de părăsiri. Urmează
înțeleptul său și buni patrioți români,
nu trebuie să se abată și nici să se
dezdică.

Tara românească a făcut în a
cest scop toate sacrificiile. Selim
Abdulachim este unul din puținele
roade de părăsiri. Urmează
înțeleptul său și buni patrioți români,
nu trebuie să se abată și nici să se
dezdică.

AI. Butu

TARANII

Tintuții pentru totdeauna la stâlpul misiei, pe

D-r GHEORGHE BARZANESCU,

GHEORGHE POPA-Pelești,

NICOLAE POPA, frate-său

NITA MANOLESCU, de la Turcmenfat

și Avocatul N. D. CHIRESCU.

Aceștia v-au trădat, după ce vă sărutat, — ca și Iuda pe
Christos.

Intrebăți-i, oriunde îi veți întâlni:

Pentru ce au venit și de ce au plecat din mijlocul voastră?

Și fiindcă vor tăcea ca neoameni, întoarceti-le și voi spatele,
pentru totdeauna.

Sculpându-i, le veți face prea mare cinste!

Gimnaziul particular

din Medgidia

in

Serbare.—Cu ocazia săvârșirii unui

an, deținută tuturor Românilor, să
află în Biserica consemnată moaște, un
Tedeum de mulțumire și un parastas
pentru cel 39 ostaș din său Carol I,
mormânt pe cămpul de luptă. După Tedeum
parastase Emilia N. Pavelli, înfundă
cvințul, a arătat însemnatatea zilei și
vorbind în general de situația Românilor
unui sub un singur domitor și prin asa
legie de situație Românilor dobrogăi, a
stării sacralemene multumite.

După S. S. d. Pericle Mellinte, inva
zator, în cuvinte simple, face în general
istoricul neamului românesc până în
1918, cu toate etapele de încercări de
unire — Mihai Viteazul 1859 și 1 Dec
embrie 1918. Immediat după covântarea
d-lui Mellinte, părinții urăști mulți și
Soveranul și întregii famili regale, toți
locuitori, împreună cu elevii școlei pri
mare au înțins cu entuziasm îmănu
șii sănătatea.

După oficierea parastasului o să serv
tutorul locuitorilor, o mieșă gestare, of
erită de consiliul comună și consiliul
Băieci populare.

Scrisoare din Carol I

Serbare.—Cu ocazia săvârșirii unui

an, deținută tuturor Românilor, să
află în Biserica consemnată moaște, un
Tedeum de mulțumire și un parastas
pentru cel 39 ostaș din său Carol I,
mormânt pe cămpul de luptă. După Tedeum
parastase Emilia N. Pavelli, înfundă
cvințul, a arătat însemnatatea zilei și
vorbind în general de situația Românilor
unui sub un singur domitor și prin asa
legie de situație Românilor dobrogăi, a
stării sacralemene multumite.

După S. S. d. Pericle Mellinte, inva
zator, în cuvinte simple, face în general
istoricul neamului românesc până în
1918, cu toate etapele de încercări de
unire — Mihai Viteazul 1859 și 1 Dec
embrie 1918. Immediat după covântarea
d-lui Mellinte, părinții urăști mulți și
Soveranul și întregii famili regale, toți
locuitori, împreună cu elevii școlei pri
mare au înțins cu entuziasm îmănu
șii sănătatea.

Adoptarea principiului salarialui
egal, fără deosebire de sex, pe munc
iști și muncă.

Marginirea muncii copiilor ca să-și
pună continuă invăzătură și să nu-și
dăuneze sănătatea.

Adoptarea principiului salarialui
egal, fără deosebire de sex, pe munc
iști și muncă.

Marginirea invăzăturii familiilor
la lucru, înainte și după sarcina, în timpul
noștri precum și la muncile inutilăre.

Organizarea inspecției muncii.

Înființarea unui oficiu de Stat pentru
găsire de lucru și lucrători.

Măsuri împotriva lipsei de lucru.

Contractul colectiv.

8. Organizarea a patru răză
iuri și unitățile de producție a
războiului ale acestora.

7. Reorganizarea Căilor Ferate, ca
merciile să fie sistematizate și
administrelor să fie achiziționate.

VI. Reforma Financiară.

1. Stabilirea echilibrului în buget.

2. Unificarea monetară și urgența re
guilării a valutelor.

3. Desființarea dărilor asupra artico
lelor de finanță precum și spori
rile dărilor asupra obiectelor de lux.

4. Introducerea impostașului progresiv
pe venit.

5. Statornicirea unei dări pe avere, ri
dicată odării pentru boala car